

GÉRIN : Dn :: cum Gederino, 656 faux 1202 cop. 14e, éd. Despy, Waulsort, p. 413. — Gerin, 1203, N W 1.

„GERLENSTETIC” [Uitkerke : Bg] :: —, 1177, S Z 14.

Germ. *Gairalinpi*, vrouwennaam (*gaiza-*m. „speer” + *linþja-* „zachtmoedig”) + *stukja-* n. „stuk (land)”.

GERLEVE [Coesfeld : Mü] :: Gerdenuelde, 1047 kop. mitte 12., D W RH9, 29 v°. — Gerdefelde, 2. H. 11., D W IX a 1 c, 12 r°.

Germ. *Gardin feldu-* n. „Ödland der Gardi” (*gardjō-* f. „Gerte”).

GERLFANGEN : Sa :: Gerlevingen, 1030 falsch 13., Tr J 4; 1189, Tr G 10. — Gerleuingen, 1037 falsch 13., Tr C 1. — Gerleuinga, (1138-76), Tr C 8. — Gerleuengen, 1183, Kb 92/6.

Germ. *Gairalaibingum* „zu den Leuten des Gairalaib” (*gaiza-* m. „Speer” + *laiba-*m. „Überlebender > Sohn”).

GERMAINE : Sq :: Germaniis, Germanines, 1212, P Ln 2590/44.

Gallo-rom. *Germānias* „colonie de Germani”.

„GERMAINFLOS” [Le Transloy : Ar] :: —, 1182 cop. fin 12e, Amb 1077, 69 v°.

Rom. *Germāni floscum* „étang de Germānus”.

„GERMANI” (Volk) :: Germani, 52 a. C., kopien 9.-, Caesar, BG, I, 31. — Γερμανοί, 18, kopien 12.-, Strabo, Geogr. IV 3, 4. — GERMANORVM (gen.), 82, CIL, XVI 28; 117, CIL, XVI 62; 122, CIL, XVI 69; 134, CIL, XVI 80; 248, CIL, XIII 6552.

Germ. kelt. *german-* zu IE. *gherm-* (bewahrt in ae. *gierman*, norw. *garma*, „brüllen”), also „die Brüller”, wahrscheinlich wegen ihres Kampfgeschreis. Cf. Ceutrones.

„GERMANIA” (das Land der Germani) :: Germania, 52 a C., kopien 9.-, Caesar, BG, VI 31. — ἡ Γερμανία, 18, kopien 12.-, Strabo, Geogr. IV 4, 2. —

GERMANIA, 74, CIL XVI 20; 78, CIL XVI 23; 80, CIL XVI 158; 82, CIL XVI 28. — Γερμανίας, ± 143, Byv., Exc. II 493. — παρὰ τὴν μεγάλην Γερμανίαν, ± 170 kopien 13., Ptolemaeus II 9. — ἐν Γερμανίᾳ, ± 180, Bijv., Exc. II 539.

„GERMANIA INFERIOR” :: inferioris Germaniae (gen.), ± 107 kop. 11., Tacitus, Hist. I 9. — PROVINC(iae) GERMAN(iae) INFERIOR(is), (gen.), 124, CIL V 877. — GERMANIAE INFERIORIS (gen.), ± 150, CIL VIII 24094. — Γερμανία ἡ κάτω, ± 170 kopien 13., Ptolemaeus II 9. — EX PROVINCIA GERMANIA INFERIORI, 219, CIL VI 31162. — PROV(inciae) GERMAN(iae) INFERIOR(is) (gen.), kurz vor 241, CIL XIII 1807. — DVARM GERMANIAR(vm) (gen.), idem, ib. — Germania secunda, ± 400 kopie 9. wovon 4 kopien, Not. Dign., Oc. III.

„GERMANIA SUPERIOR” :: IN GERMANIA SVPERIORE, 90, CIL XVI 36. — superioris Germaniae (gen.), ± 107 kop. 11., Tacitus, Hist. I 12. — [IN GERMANIA SVPERIORE, 117, CIL XVI 62. — IN GERMAN(ia) SVPER(iore), 134, CIL XVI 80. — Γερμανία ἡ ἄνω, ± 170 kopien 13., Ptolemaeus II 9. — Germania prima, ± 400 kop. 9. wovon 4 kopien, Not. Dign., Oc. III.

„GERMEPI” (onb., aan de Hollandse IJsel) :: in pago Germepi, 9^e kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 338.

Oudgerm. *germ-apja-*, nederzettingsnaam afgeleid van hydroniem *Germ-apō-*, bij *germ-* < IE. *gherm-* „brullen” (zie Germani). Dus „het brullende water”.

GERMETE : Dt :: Garametti, (1015-20) kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 41.

GERMIGNIES [Pottes : To] :: Germenni, 1074 cop. 17^e, L 8 H 7/31. — de Germigniac, 1139 copie dont cop. 18^e, L 8 H